

12-11-2022

† Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
Ἐλεήμονος † Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὕχος πᾶς — Γα

χ ^N ρ ι ο σ κ α ε π ε φ α ν ε ν η μ i n
Δ Θ ε ος Κ u r i o c s κ a i ε p i e f a n e n η m i n

λ ε u λ o γ η μ e ν o c s o ε r χ o μ e ν o c s Δ ε n o
v o μ a a t i K u u r i i o u Δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τό ώς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὄνοματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

λ θ ε ος Κ u r i o c s κ a i ε p i e e f a a n e n η
η m i n Δ ε u λ o γ η μ e ν o c s o ε r χ o μ e ν o c s ε n
o v o μ a t i K u u r i i o u Δ

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ώς ἄνω)

΄Απολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου
΅Ηχος πλ. δ'

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου
Πάτερ, Ὁσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως
ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ
τούτοις ἐπαρκέσας· Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

΄Απολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου
΅Ηχος λᾶ — Γα

Γ
Δ Ἐν τῃ υ πο μο νη σου ε κτη σω τον
μι σθον σου Πα α τε ερ Ο σι ε δι ταις προ
σευ χαις α δι α λει πτως ε γκαρ τε ρη σας Δ
τους πτω χους α γα πη σας και του τοις ε ε
πα αρ κε ε σας δια λα πρε σβευ ε Χρι στωω
τω Θε ω I ω αν νη ε λε η μων μα κα

ρι ε σω θη ναι τας ψυχας η η μων **Δ**
Δόξα...

Άπολυτίκιον του Όσιου
 ᾨχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ρόαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας, καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν, Όσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἅγιος πλ. Γα

Δ Ταῖς τῶν δακρύων σου ρόαῖς τῆς ερημού το αγονον ε γε ε ωρ γηη σας **Δ** και

τοις εκ βαθουςτε ναγ μοις **Δ** εις ε κα τον

τους πονους ε καρ πο ο φο ρηη σας **Δ** και γε γο νας φωστηρ **Δ** τη οι κου με νη λαμ

πων τοις θαυ μα α σιν ^Δ Νει λε Πα τηρ η μωων

Ο σι ι ε ^Δ πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω ^Δ

σωθη ναι τας ψυ υ χας η η μων ^Δ

Καὶ νῦν... Ἡχος πλ. δ'

Ο δι' ήμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἄγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ήμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ήμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

^Π
^Γ
Δ ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου
και σταυ ρω σιν ^υ πο μει νας α γα θε ^Δ
ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ σας ^Δ και
ε ε γερ σιν δει ζας ως Θε ος ^Δ μη πα ρι δης ους

12-11-2022 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

ε πλα σας τη χει ει ρι σου **Δ** δει ζον την φι
λαν θρω πι αν σου ε λε η μον **Δ** δε ζαι την
τε κου σαν σε Θε ο το κον **Δ** πρε σβευ ου
σαν υ περη η μων **Δ** και σω ω σον Σω τηρη η
μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον **Δ**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν
Κάθισμα. Ἡχος α'.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐλέους τὴν πηγήν, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας,
καὶ τούτου ἀκριβῶς, τὰς προστάξεις φυλάξας,
ἡλέησας τοὺς πένητας, ἵλαρῷ σου φρονήματι,
καὶ μετέδωκας, χερσὶ πεινώντων τὸν ὄρτον,
ὅθεν εὔρηκας, ἐν οὐρανοίς Ἰωάννη, τρυφὴν
ἀδαπάνητον.

Δόξα. Ὁμοιον.

Λειψάνων σου τιμῶ, τὴν πανέντιμον θήκην,
τὴν βλύζουσαν ζωῆς, τὰ γλυκύρροα ρεῖθρα, καὶ
ἄνεσιν παρέχουσα, Ἰωάννη τοῖς χρήζουσιν καὶ
ἀνάπαυσιν, τοῖς ἐν δεινοῖς κεκμηκόσιν
παραμύθιον, καὶ εὐλογίας γὰρ πέλει, ταμεῖον
πληρέστατον.

Καί νῦν... Ὁμοιον.

Θεότητος Ναός, καὶ χωρίον ἐδείχθης,
ἀνύμφευτε Ἀγνή, Παναγία Παρθένε, Θεόν γάρ
ἐσωμάτωσας, ἀπειράνδρως ἐν μήτρᾳ σου, τὸν
ἀνοίξαντα, τοῦ παραδείσου τὰς πύλας, καὶ
ἐνώσαντα, τά διεστώτα τό πρώην, τῇ ἄκρᾳ
χρηστότητι.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν
Κάθισμα Ὡχος γ'. Τὴν ώραιότητα

Κύπρος ἀγάλλεται, τῇ πανηγύρει σου, υἱός
γάρ εἶνδοξος, ταύτης τετύχηκας, καὶ
Ἀλεξάνδρεια ὁμοῦ, εὐφραίνεται Ἰωάννη, θεῖος
γάρ ἐπίσκοπος, καὶ ποιμήν Θεοπρόβλητος,
ταύτης ἔχρημάτισας, εἰς νομήν τήν σωτήριον τά
πρόβατα Χριστοῦ ὡδηγήσας, χαίροις πιστώς σοι
ἐκβοώντα.

Δόξα. Ὁμοιον.

Η τῶν Λειψάνων σου, θεία μετάθεσις, ἄρτι
εἰς αἴνεσιν, πιστούς συνήγαγε, ἐν Ἀρχαγγέλων
τῇ Μονῇ, ἴσαγγελε Ἰωάννη. Ἄδειν ἐλεήμονος,
βιοτῆς σου τά ἐπαθλα, Νέμειν τε προσκύνησιν,
καὶ τιμήν σου προσήκουσαν. Ἐλέους γάρ τήν
χάριν βραβεύεις, πᾶσι τοῖς πόθῳ προσιοῦσιν.

Καί νῦν. Θεοτοκόν.

Βάτος ἡ ἄφλεκτος, σὲ προετύπωσε, Παρθένε
ἄχραντε, καὶ Παναμώμητε, δτι ἐν μήτρᾳ σου τό
πῦρ, Θεότητος ὑπεδέξω. Ὁθεν οἵ τηκόμενοι, τῷ
φλογμῷ παραπτώσεων χαίροις ἀνακράζομεν, ἐκ
βαθέων σοι Δέσποινα, τήν δρόσον μητρικής σου
εὔνοίας, δίδου πλουσίως τῷ λαῷ σου.

‘Ο Ν’ ψαλμός χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἄπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός,
καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’
ἐμοῦ.

Ἄπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν-
δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
άναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Οι Κανόνες.
Κανών τῆς Θεοπόκου.
·Τυράν μοδεύσας ὥστε ξηράν.

Ὕχος πᾶς — Γα

Γ Ν Γ
Δι γραν δι ο δευ σας ω σει ξη ραν Δι και
την Αι γυ πτιι αν π μο χθη ρι αν δι α φυ γων
Δι ο Ισ ρα η λι της α νε βο ο α χ τω
λυ τρω τη και Θε ω η μων α σω μεν Δις
Δι γ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας Δι

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· Ὡ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Γ Ν Γ
Δι πολλοῖς συ νε χο με νος πει ρα σμοις Δι

Π προς σε κατα φε ευγω σω τη ρι αν ε πι
ζη των Δ Ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε λ
των δυ σχερων και δεινων μεδι α σωσον Δ
Δ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
η μας Δ

Παθων με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς
ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαι μου τὴν ψυχήν·
εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Γίοῦ καὶ
Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Δ Παθων με τα ρατ του σι προ σβο λαι Δ πολ
λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ
χην Δ ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη λ την
του Γι ου και Θε ου σου Παναμω με Δ

Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας Γ

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
Παρθένε, λυτρωθῆναι με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
τὴν διάνοιαν.

Γ Κω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον Γ δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

νων Γ σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω χ

και την ψυ χην και την δι α νοι αν Γ

Γ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον

η μας Γ

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Δούτα τοσοῦντα τοσω μακαὶ τηνψυχηνδι
ε πι σκοπης θει ας και προ νοι ας της παρα
σουδι αξιω σον μονη Θεο μη τορχ
ως α γα θη α γα θου τε λοχευτρι α δι

‘Ο Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου
’Ωδὴ α’.

Ἔχος πλ. δ' : Η κεκομιμένη τὴν ἀτομον ἔτεμε...

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ συμπαθείᾳ τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος, καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ, Πάτερ πυρσεύμενος, ἐλεημοσυνῶν, ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι, τοῦ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ, δοχεῖον καθαρώτατον, Ἰωάννη γέγονας· διὸ σε μακαρίζομεν.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ δι’ αἰῶνος ἀεὶ διαμένοντα, σκοπῶν σοφῷ λογισμῷ, Πάτερ Ἱερώτατε, ἡλλάξω τῶν φθαρτῶν, περιφανῶς τὰ ἄφθαρτα, καὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς, βιῶν σύν ἀσωμάτοις χοροῖς, τῷ Κυρίῳ ἀσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Ἀγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο τοῦ ἐλέους δοτῆρο χαριτώσας σου, τὴν ἐλεήμονα πρίν, Ὅσιε διάνοιαν, ἡλέησε πολλούς, τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου· ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν, πενήτων τε προμήθεια, Ἰωάννη πάνσοφε, θεόφρον Ἱερώτατε,

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκόν

”**Ι**να τοὺς κάτω τοῖς ὄνω συνάψειεν, ὁ μόνος πάντων Θεός, μήτραν ἀπειρόγαμον, ὑπέδυ καὶ σαρκός, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι, τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἐλών, εἰρήνην ἐμεσίτευσε, καὶ ζωὴν ἐβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

‘Ο Κανών τοῦ Ὁσίου,
’Ωρὴ α΄ Ἡχος πλ. δ'
· Γιρὰν μιοδεύσας ὥσει ἔηράν

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄρδείαις σου Μάκαρ ταῖς μυστικαῖς,
ἀρδεύων πλουσίως, τὸν ψυγέντα μου λογισμόν,
ώς στάχυν τὸν ὅμνον σοι προσφέρειν, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις καταξίωσον.

Στίχ. “Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρημάτων ῥοαί σου ὡς ἐξ Ἐδέμ, πανόλβιε
Νεῖλε, προερχόμεναι προφανῶς, τὸ πρόσωπον
ἄπαν ἀενάως, τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δόξα...

Δογμάτων καὶ λόγων ὁ ποταμός, τῶν σῶν
θεορρῆμον, τὰς καρδίας τῶν εὔσεβῶν, ἀρδεύων
ποτίζει, δυσσεβῶν δέ, καταποντίζει τὰ
συστήματα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐξήμεσεν Εὔας ταῖς ἀκοαῖς, ἵὸν
ψυχοφθόρον, ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής, Χριστὸν
δὲ τεκοῦσα Θεομῆτορ, τὴν τούτου βλάβην
ἐθεράπευσας.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

Ωδή γ'.

Ούρανίας ἀψίδος.

Ὕπαγος λαβεῖ

Ἄρα νι ας α ψιδος ο ροφουρ γε Κυ
 ρι ε δι και της εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με
 στερε ωσον ḥεν τη α γα πη τη ση ḥτων ε
 φε των η α κρο της δι των πι στων το στη ριγ
 μα μο νε φι λαν θρω πε δις
 δι ψ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας δι

Προστασίαν και σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
 Σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
 πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
 πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Δίπροστα σι αν και σκε πηνζωης ε μης

τι θημιδί Σε Θε ο γεν νη τορ Παρθε νε συ

με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου

των α γα θωνη αι τι α διτων πιστων το

στηριγμα μο νη πανυμνη τε δι

δι χι περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας δι

Ίκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον,
καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

δι ι κε τευ ω Παρθε νε τον ψι χι κον

ταραχον δι και της α θυ μι ας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ _¶ συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ _¶
τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ _¶ τον Χριστον ε
κυ η σας μο νη παναχραν τε ^Δ _¶
^Δ _¶ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σονη μας ^Δ _¶

Εύεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὔεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ώς δυνατὸν ἐν ἴσχυΐ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Δ _¶ **Ε**υ ερ γε την τε κουσατον των κα λων
αι τι ον ^Δ _¶ της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
πα σιν α να βλυσον ^Δ _¶ παν τα γαρ δυ να σαι
^Δ _¶ ως δυ να τον εν I σχυ i ^Δ _¶ τον Χριστον κυ

η σασαθε ο μα κα ριστε **δι**

δι Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας **δι**

Χαλεπαις ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἀδαπάνητον.

δι **Χ**α λε παις αρ ρω στιαις και νο σε ροις πα
θεσιν **δι** ε ξε τα ζο με νω Παρθε νε συ μοι
βο η θησον **¶** των ι α μα των γαρ **¶** α νελ
λι πη σε γι νω σκω **δι** θη σαυ ρον Πα να μω με
τον α δα πα νη τον **δι**

Κανών ά, Ὡδὴ γ́, τοῦ Ἱεράρχου
Ἅγιος πλ. δ̄. Οὐρανίας ἀψίδης,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εύπρεπής ὡσπερ κόρη, ἐξ ἐλαιῶν
στέφανον, ἐπιφερομένη ἐπώφθη σοι Ἀξιάγαστε,
τοῦ Ἐλεήμονος, ἡ εὔσυμπάθητος χάρις,
προσεφελκομένη σε, πρὸς θεῖον ἔλεος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ιερὸν ἐπὶ θρόνον, ψήφῳ Θεοῦ ἔνδοξε, Πάτερ
Ἰωάννη καθίσας, καθάπερ Ἀγγελος, σὺ
πεπολίτευσαι, εἰρηνικὰς ἀναφέρων, Ἱερὰς
θυσίας τε τῷ Πανοικτίρμονι.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ, τὸν συμπαθῆ Κύριον,
Πάτερ θεραπεύων δι' οἴκτον, σάρκα
πτωχεύσαντα, πτωχοῖς ἐπήρκεσας, ξένους
ἀστέγους συνῆξας, πληρωτὴς προστάξεων,
θείων γενόμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ σοὶ Παναγία, ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος, δι'
ὑπερβολὴν εὔσπλαγχνίας, θέλων ἐσκήνωσε, καὶ
καθηγίασε, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὓσιαν,
παραβάσει πρότερον, ἐξολισθήσασαν.

Κανών β', Ὡδὴ γ', τοῦ Ὁσίου
Ἅγιος πλ. δ'.
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

"Ινα τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Πνεύματος φέρῃ σου, ὁ λογισμός, τοὺς τῆς πονηρίας, λογισμοὺς ἀπεδίωξας.

Στίχ. "Οσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μύρον εὐωδέστατον, τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἐπνευσας, Ἱερουργέ, διὰ θεωρίας, πρακτικῆς ἔκτιθέμενος.

Δόξα...

"Ἐβλυσας διδάγματα, σὺ ἐπουράνια Πάνσοφε, ὡς ἐκ πηγῆς, καὶ τῆς Ἔκκλησίας, τοὺς τροφίμους, ἐπλούτισας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν Πάναγνε, ἡ τὴν πηγήν, τῆς ἀθανασίας, τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου
”Ηχος πλ. δ"
Τὴν Σοφίαν καὶ Λογον

Ἐλεήμονα γνώμην ἀναλαβών,
εὔσυμπάθητος ὥφθης προσεπαρκῶν, πτωχοῖς
ἐνδεέσι τε, Ἰωάννη θεόπνευστε, διὰ τοῦτο
κλῆσιν, τῇ πράξει κατάλληλον, παρὰ πάντας
μάκαρ, Ἀγίους ἐπλούτησας· ὅθεν ὁ δοτὴρ σε,
τοῦ ἐλέους μεγάλως, θεόφρον ἡλέησε, καὶ
φαιδρῶς κατελάμπρυνεν, Ἱεράρχα πανόλβιε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐօρτάζουσι πόθῳ, τὴν
Ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Τοῦ Ὁσίου
Τὸ προσταχθὲν μασπικῶς

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν θεωρίαις,
θεολογίας ποταμοὺς ἐξηρεύξω, καταρδεύων
καρδίας Νεῖλε θεοφόρε, τῶν πίστει ἀρυομένων
σῶν διδαχῶν, τὸ πόμα τὸ διαυγές τε καὶ
καθαρόν, καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου, τὴν
φωταυγὴ τε καὶ σεπτήν, Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα,
καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν ... Θεοποιόν

Τῇ σταθηρᾶ σου Θεομῆτορ πρὸς τὸν Κτίστην, καὶ τῇ ἀλήκτῳ ἵκεσίᾳ τοὺς ἐν πίστει, τὸν πανάγιον Τόκον τὸν σὸν σεβομένους, ἐκ πάσης ρῦσαι ἀνάγκης καὶ συμφορᾶς, καὶ δίδου πρὸς τὸν Γίόν σου οἰκειακήν, παρρησίαν ὡς δυνατή, ἐξευμενίσασθαι αὐτόν, εύρεῖν ἡμᾶς διάλυσιν, ὃν ἐν βίῳ ἡμάρτομεν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου
„Ηχος β'
Τὰ ἄνω ζητῶν

Τὸν πλοῦτον τὸν σόν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν, τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε· διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς ἐλεημοσύνης ὡς ἐπώνυμε.

‘Ο Οἶκος

”Ιδιον κάλλος ἐνθεὶς τῇ ψυχῇ σου, τὴν γνησίαν ἀγάπην, καὶ τὴν ὥραιαν συμπάθειαν, κόρην ὥραιώς κεκοσμημένην, τὴν ἐλεημοσύνην, κλάδοις ἐλαίας ἐν τῇ νυκτὶ ἀψευδῶς, Ἰωάννη ἐώρακας, ἵλαρῶς σοι φθεγγομένην. Ἐὰν κτήσῃ με φίλην καὶ σύνοικον, ἀξω σε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, καὶ πεισθείς, τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτες, τῆς ἐλεημοσύνης ὡς ἐπώνυμε.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχοι

’Ιωάννης πένησι δοὺς καὶ σκορπίσας,
”Ω ποῖα Χριστῷ νῦν παρεστῶς λαμβάνει!

”Ωχετο ἀκτεάνων δυοκαιδεκάτη Ἐλεητής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχοι

Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος, ἀλλὰ καὶ κτίσιν.

Λόγῳ κατάρδει, καὶ θανών, Νεῖλος μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου τοῦ θαυματουργοῦ, Ἐπισκόπου Φραγκίας.

Στίχοι

Οὐκ ἦν δὲ κόσμος ἄξιός σου, Μαρτῖνε.

“Ον καὶ λιπῶν ἀπῆλθες εἰς κόσμον μέγαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγιου Προφήτου Ἄχιά.

Στίχοι

“Οτι Προφήτης Ἄχιά, πρὶν τεθνάναι,

Ιεροβοὰμ μάρτυς, υἱὸς Ναβάτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτίνου, Ἐπισκόπου Ταρακίνης.

Στίχοι

Κλέος κράτιστον ἐκ Θεοῦ δὲ Μαρτῖνος,

Εἴληφεν, ως ἔλεον ἐνδεδυμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Ἀντωνίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Σπίχοι

Ξίφος Ζεβινᾶν, Γερμανόν, Νικηφόρον.

Σὺν Ἀντωνίῳ δεικνύει νικηφόρους.

Ο Ὅσιος Νεῖλος ὁ ἐκ Κυνουρίας, ἀσκήσας ἐν τοῖς ὅριοις τῆς μεγίστης Λαύρας τοῦ Ἀθω, ὁ μετὰ θάνατον μυροβλύτης γενόμενος, καὶ πολλοὺς τῶν ἀσθενῶν ἰασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ο ἄγιος πατριάρχης Κωνσταντινουπολεως Λέων ὁ Στύππης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ο ἄγιος νεομάρτυς Σάββας ὁ Νιγδελῆς καὶ Σαμολαδᾶς, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1726, ξίφει τελειοῦται.

Ο ἄγιος νεομάρτυς Νικόλαος, ὁ κατὰ τὸ 1732 ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐκ τῆς ἐνορίας τῶν ἔξ Μαρμάρων, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Καταβασίαι τῶν Εἰσοδίων Ἡχος ἔτος

Ωδὴ α' 6
 νοι ζω το στο μα μου και πλη^B
 ρω θη σε ται Πνευματος 6 και λογον ε ^M
 μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι 6 και ο φθη σο
 μαι φαι δρωας πα νη γυ ρι ζων π και α α σω γη
 θο μενος τα αυ της την ει σο δον 6
B

Ωδὴ γ' 6
 Φους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
 το κε Δ η ζω ω σα και α φθο νος πη γη Δ
 θι α σον συγ κρο τη σαν τας 6 πνευ μα τι κον
 στε ρε ω ω σον π καν τη σε πτη ει σο δω
 σου Δ ο α' χορός π στε φανων δοξης α ξι ω σον

Ωδὴ δ⁶ Φην α νε ζι χνι αστον θει αν βου λην
 της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου
 του υ ψιστου λ⁶ ο Προ φη της Αβ βα κουμ λ⁶
 κα τα νο ων ε κραυ γαζε δ⁶ δο ξα τη δυ να
 μεισου Κυ ρι ε λ⁶
 Ωδὴ ε' δ⁶ Ε ξεστη τα συμ παν τα λ⁶ εν τη σε
 πτη ει σο δω σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε λ⁶ εν δον ει σηλ θες εν τω
 να ω ω του Θε ου δ⁶ ως περ κα θα ρω τα τος
 να ος λ⁶ πα σι τοις υ μνου σι σε λ⁶ την ει ρη
 νην βρα βευ ου σα λ⁶

Ωδὴ στ' ἔ την θει αν ταυ την και παν τι μον πρ τε
 λουντες ε ορ την οι θε ο φρονες πρ της Θε ο
 μη το ρος πρ δευ τε τας χει ρας κρο τη σω
 μεν Δι τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξαζον
 τες

Ωδὴ ζ ἔ ουκ ε λα α τρευ σαν πρ τη
 κτι σει οι θε ο φρο νες πρ πα ρα τον κτι
 σαν τα πρ αλ λα πυ ρος α πει λην πρ αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον πρ υ
 περ υ υμνη τε πρ ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος
 Δι και Θε ος ευ λο γη πρ τος ει

Ωδὴ ἡ⁶ Ἀι νου μεν ευ λο γου μεν και προσκυ
 νου ου μεν τον Κυ ριον⁶
 Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα
 μι νω Δι ο το ο κος της Θε ο το κου δι
 ε σω σα το Δι το τε μεν τυ που μενος⁶
 νυν δε εν ερ γου μενος πτην οι κου με νην α
 πα σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν Δι τον Κυ ρι
 ον υ μνει τε τα ερ γα πτην και υ περ υ ψου τε Δι
 εις παν τας τους αι ω ω να α α α ας⁶

Τιμωτέρα πετάρτου ἡχου.

Τιμωτέρα Ἡχος ῥ^{τος}

Σπίχος α' χ^M λ^B Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον

Κυρι ον λ⁶ και η γαλ λι α σε το πνευμα

μου ρι ε πι τω Θε ω ω τωσω τη ρι

μου λ⁶

λ^B Την Τι μι ω τεραντων Χερου βιμ λ⁶ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

λ⁶ την α δι α φθορως Θε ον λογον τε κου

σαν λ⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν λ⁶

Σπίχος β' χ^B λ⁶ ο τι ε πε βλεψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λησ αυ του ⁶_λ ι δου
γαρ α πο του νυν ^χ_λμα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γενε αι ⁶_λ
^B
⁶_λΤην Τι μι ω τεραντων Χερου βιμ ⁶_λκαι
εν δο ξο τεραν α συγ κριτως των Σεραφιμ
⁶_λτην α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου
σαν ⁶_λτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν ⁶_λ

Σπίχος γ' ^χ_λ ο τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος ⁶_λκαι α γι ον το
ο νομα αυ του ⁶_λκαι το ε λε ος αυ του

χ
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με νοις αυτον ρ
B

λ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ λ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

λ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν λ

Σπίχος δν λ ποι η σε κρατος εν βρα χι

ο νι αυτου λ δι ε σκορ πι σεν λ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυτων λ
B

λ Την Τι μι ω τεραν των Χερου βιμ λ και

εν δο ζο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
μεν

Σπίχος ε' ξα θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υ ψωσε τα πει νους πει νων τας ε
νε πλη σεν α γα θων Δικαι πλου του ουν τας ε
ξα πε στει λε κε νους Δικαι
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ Δικαι
εν δο ζο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα
φιμ Διτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ^πτην ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶
^λ

Σπίχος στ' ^χ
⁶
^λ Ην τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δος αυ του μνη σθη ναι ε ^{λε} ους ⁶
^λ κα θως

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων ⁶
^λ

τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αι ω νος ⁶
^λ

^M
⁶
^λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ

και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των

Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νομεν

6
λ

Εῖτα ψάλλεται ἡ θ' ὀδή

πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
 λα μπα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω
 δε π α υ λων νο ω ων φυ σις γε ραι ρου σα
 τα i ε ρα ει σο δι α της Θε ο μη
 το ο ρος Δι και βο α α α α τω Δι Χαι ροις
 παμ μα κα α ρι στε Θε ο το κε Α γνη
 α ει παρ θε νε ε ε ε ε ε

6
λ

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱεράρχου
Ὕχος γέ
Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Τὸν μιμητὴν φανέντα, τοῦ φιλοικτίρμονος Θεοῦ, Ὅμνήσωμεν Ἰωάννην, ὅπως χρεῶν ἀποκοπήν, καὶ λύσιν πλημμελημάτων, δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου
Ὕχος γέ
Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ταῖς τῶν δακρύων ἀρδείαις, τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας, Νεῖλε θεόφρον δυσώπει, τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι, ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ, σὲ ἀνυμνούντων καὶ ζέσει.

Θεοτοκίον
Ὕχος γέ
Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ὁῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τούς αἴνους.
Ὕχος Ἰακώβος Πατέρων

Π
 Λεπίδης πατέρων αι νε σα α τω
 ω το ον Κυ υ υ υ ρι 1 1 1 ον πάτερ
 νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ων ου ρα
 νω ω ων δι αι νει ει ει τε α α αυ το
 ο ο ον εν τοιοις υ υ υ ψι 1 1 1 στοις
 Σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε
 ω ω
 β
 ζ λι νει ει ει ει τε α αυ τον δι πα α αν
 τες οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του πάτερ
 νει ει ει ει τε αυ τον δι πα σαι αι δυ να

α α μεις α α αυτου ^BΔ^M Σοι πρε ε ε ε πει

+ υ υ μνοος τωθε ε ω ω ⁶
6

Είπα ψάλλομεν

Σπιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ἔχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν

Σπίχος. ^χ
⁶ λ Ηι νει τε αυ τον ε πι ταις

δυ να στειαις αυτου ⁶ αι νει τε αυ τον ⁶ λκα

τα το πλη θος της με γα λω συ νης αυ

του ⁶ λ

Ἐσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θαυμάσιε, ἐλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου Ὅσιε Δεσπότου· διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἄγιε, ἦν πίστει ἔορτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Σπίχος. Ἡ νει τε αυ τον εν η χω σαλ
 πιγ γος αι νει τε αυ τον Δεν ψαλτη ρι
 ω και κι θα ρα

Соū τὴν καθαρότητα, καὶ τοῦ νοὸς τὴν εὐθύτητα, καὶ τὸν τρόπον τὸν ἐνθεον, ὁ βλέπων τὰ κρύφια, κατιδών ἀνάγει, εἰς μέγιστον θρόνον, χρίσας τῷ μύρῳ σε σοφέ, καὶ τελειώσας, καὶ ποίμνης οἴακας, σαφῶς ἐγχειρισάμενος, ἦν πρὸς λιμένας ὠδήγησας, τοῦ ἐνθέου θελήματος, Ἰωάννη θεσπέσιε.

Σπχ. 5 Ἡ νει τε αυ τον εν τυ μπα
 νω και χο ρω αι νει τε αυ τον Δεν χορ
 δαι αις και ορ γα νω

Πάντα τὰ αἰτήματα, τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος, ἀξιάγαστε δέδωκε· πάσας γὰρ ἐτήρησας, τὰς νομοθεσίας τὰς σωτηριώδεις· τὸν γὰρ Θεὸν ὀλοσχερῶς καὶ τὸν πλησίον

θεομακάριστε, ώς σεαυτὸν ἡγάπησας, καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας· διὰ τοῦτο σε σήμερον, Ἰωάννη γεραίρομεν.

Σπχ. 6 Χ
λ Ι νει τε αυ τον εν κυμ βα

λοις ευ η χοις λ αι νει αυ τον εν κυμ βα

λοις α λαλαγμου λ πασαπνο η Δ αι νε σα

α τω τον Κυ ρι ον λ

Ἐσκόρπισας ἔδωκας, τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου, Ἰωάννη θαυμάσιε, ἔλεος μιμούμενος, τοῦ συμπαθεστάτου Ὅσιε Δεσπότου· διό σου μένει ἀληθῶς, εἰς τὸν αἰῶνα ἡ μνήμη Ἀγιε, ἦν πίστει ἔօρτάζοντας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Ἄχος πά. π ^π ἦε ε ἀοοοζα πα α τρι 1
 και αι αι γι ω ^Δ και α γι 1 ω
 Πνευ μα α α τι π
 π σι 1 1 ε ε πα α α τερ ^Δ εις πα
 α α α σαν τη η ην γην ^Δ ε ξηλ θεν ο
 φθι ογ γος των κατορθω μα α α τωω ω
 ων σου π δι ο ο εν τοις ου ου ρα νοις ^{π'} ρ
 ε ε ε ε ευ ρες μι ισθι ο ο ον ^π τω ω
 ων κα μα α α τωω ω ων σου ^π των δαι μο
 ο ο νων ^Δ ω ω λε σας τας φα α α
 α α α λααγγας ^Δ των Αγ γε ^κ ε λωων ^Δ ε φθα

α α α α σας τα τα α α αγμαα α α τα
ων το ο ον βι ι ι ον α με ε εμ πτωως
ε ζη η λω ω ω σας παρ ρη σι ααν ε
χων προς Χριστο ο ον τον Θε ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ον ει ρη η νην αι αι
αι αι τη η η σαι Δ ται αις ψυχαι αι αις
η η η η μων π

Καὶ νῦν... Θεοτόκιον
Ὕχος λατέλι

Δ M Δ B Δ M Δ
 Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ω ωνων α α μην Δ
Δ Θε ο το κε συ ει η αμ πε λος Δ η η
 α λη θι νη 6. η βλαστη οα σα τον καρ
 πον της ζωης γ. σε ε ι κε τευ ο με εν πρε
 σβευ ε Δε σποι να με τα του ο σι ου 6. και
 πα αν των ων Α γι ων ε λε η θη ναι τας
 ψυ χας η μω ων 6.

Δοξολογία Ἡχος πλ. β'
 Ἐπιλογές παρὰ διαφόρων Διδασκάλων
 ὑπὸ Βασιλείου Κιαμηλίδη

Ἡχος λ. π. Πα

π ^Π Δοξασοι τωδει ξαντι το φως δοξα εν
 υψι ιστοις Θεω ^Δ και ε πι γης ει ρη η
 νη ^Δ εν ανθρω ποις ευ δοκι α ^Π
 π ^Π Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^χ
 προσκυ νου μεν σε δοξο λο γου μεν σε ^Δ ευ χα
 ρι στου ου με εν σοι ^Δ δι α την με γα αλην σου
 δοξαν

π ^Π Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ^Δ ε που ρα νι ε
 Θε ε ε Πα τερ παν το κρατορ ^π Κυ ρι ε Υι ε

μο νο γε νες ^Δ I η σου Χριστε ε και A

γι ον Πνευμα ^π

^π ^Π Κυ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του

Θε ου ο γι ο ος του Πατρος ^Δ ο αι ρων την

α μαρτι ι αν του κοσμου ^π ε λε η σον

η μας ο αι ρων τας α μαρτι ι ας του κο

σμου ^π

^π Προσ δε ζαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα
θη με νος εκ δε ξι ω ων του Πατρος και ε

λε η σον η μας ^π

^π Ο τι συ ει μο νος A γι ος συ ει μο

12-11-2022 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

νος Κυ ρι ος Δ Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος αμην π

π Καθ' ε καστηνη με ραν ευ λο γη σω

σε ρκαι αι νε σωτο ο νομασου εις τον αι

ω να Δ και εις τον αι ω να του αι ω

νος π

π Κα τα ζι ι ωσον Κυ ρι ε εντηη με

ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη

ναιη μας π π

π Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των Πα τε ερωνη μων Δ και αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι
 ω νας α μην π
 Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ'
 η μας κα θα περηλ πι ι σα α μεν ε πισε π
 Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα
 ξον με τα δι και ω μα τα σου π
 Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η
 θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα
 Κυ ρι ε ε λε η σον με και α σαι την
 ψυχην μου ο τι η μαρτον σοι π
 Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα

K M

ξο ον με ρ̄του ποι ειν το θεληη μα α σου

Δ ο τι συ ει ο Θεος μου π

π Π τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ρ̄ εν τω π

φω τισου ο ψομεθαφως π

π Πα ρα τεινοντο ε λε ος σου ουτοις γι

νωσκουσισε ε Α γιος ο Θε ο ος Α γιος

ισχυρος π Α γι ος Α θα να τος ε λε η

τρις π

σονη μας π

π Φο ξα Πα τρι ι και γι ω και Α γι ω π

Πνευ μα τι π

π Και νυ υ υν και α ει και εις τους π

αι ω νας των αι ωνων α μην
 π ^π Ἰ γι ος α θα να τος ε λε η σον η
 μας

Ἄσμαπικόν.

π ^π α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο
 ος ^Δ ^π α γι ος ι ι σχυ ρο ο ο
 ος ^Δ ^π γι ο ος ^π θα α α α να
 α α α α τος ^Δ ^Δ Ε ε λε ε ε η η η σο
 ον η η η μα α α ας π

Άπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου

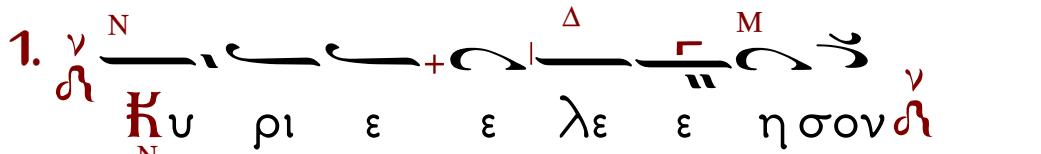
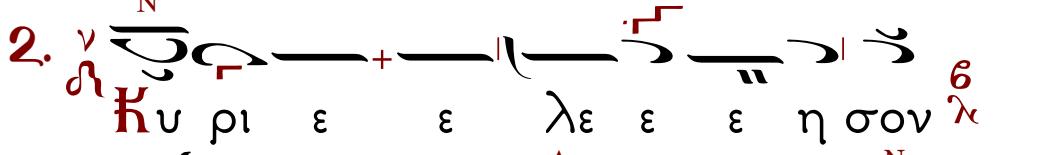
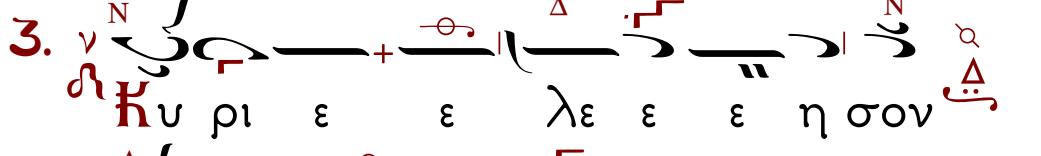
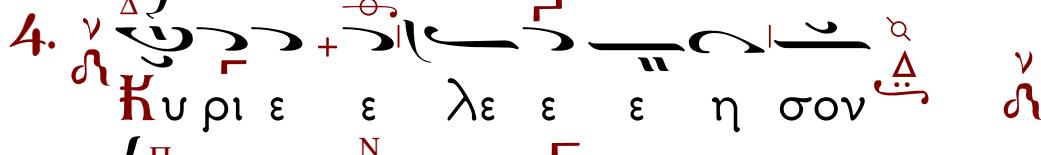
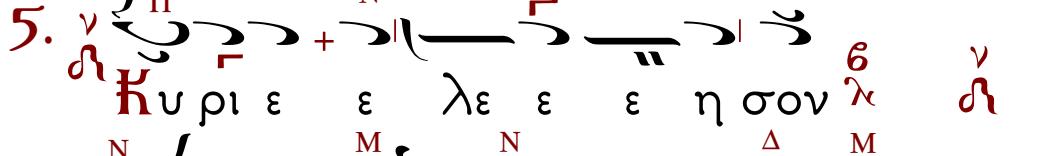
Ὕψησ λαὶ Γα

Ἄντε ν τη υ πο μο νη σου ε κτη σω τον
μι σθιον σου Παατε ερ Ο σι ε ε δι ταις προ σευ
χαις α δι α λει πτως ε γκαρ τε ρη σας Δ τους
πτω χους α γα πη σας και του τοις ε ε πα αρ
κε ε σας δι αλ λα πρε σβευ ε Χρι στω ω τω
Θε ω Ι ω αν νη ε λε η μων μα κα ρι
ε σω θη ναι τας ψυ υ χας η μω ω ω ω
ω ω ων δι

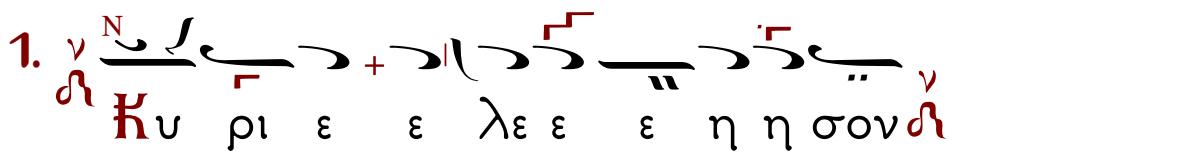
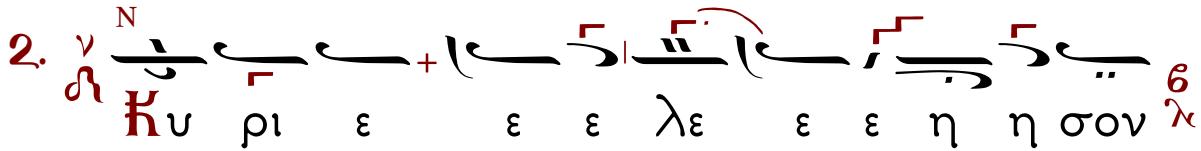
Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν.

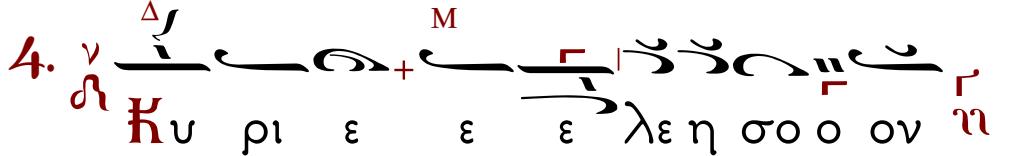
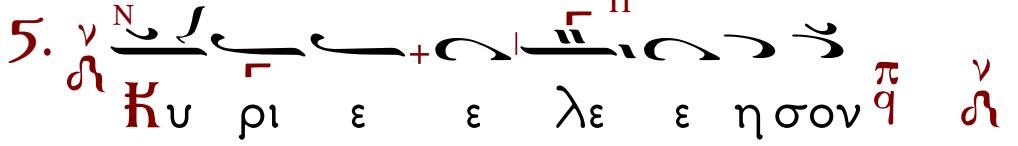
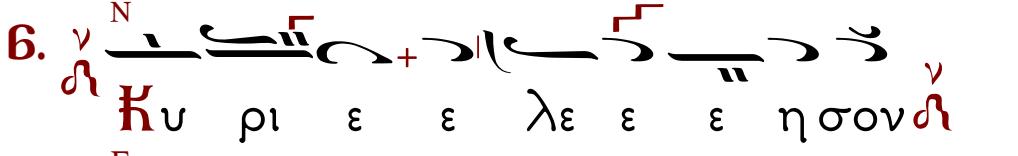
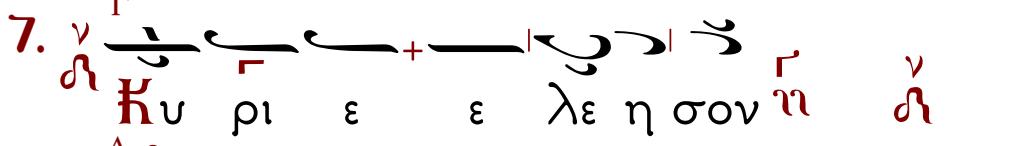
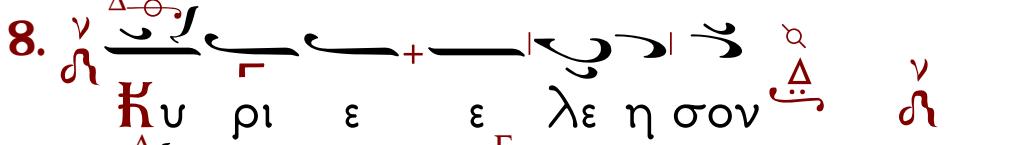
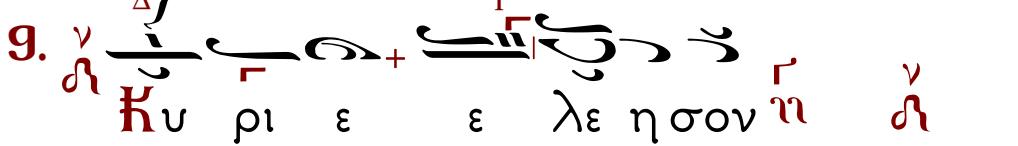
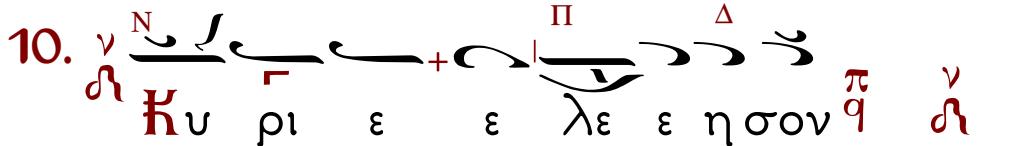
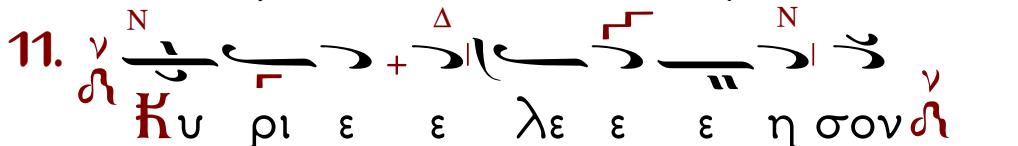
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ὕπαγος πᾶς Νη^ῷ

1.
2.
3.
4.
5.
6.

ΕΤΕΡΑ

1.
2.
3.

4. **Κυρι ε ε ε λε η σο ο ν**
5. **Κυρι ε ε λε ε η σο ν**
6. **Κυρι ε ε λε ε ε η σο ν**
7. **Κυρι ε ε λε η σο ν**
8. **Κυρι ε ε λε η σο ν**
9. **Κυρι ε ε λε η σο ν**
10. **Κυρι ε ε λε ε η σο ν**
11. **Κυρι ε λε ε ε η σο ν**
12. **Οι Κυρι ε**

Ἄντιφωνον α'

Ὕχος Δι

Ἄ μη η ην

Σπίχ. α' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το Α γιον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας 6

Σπίχ. β' Ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Σπίχ. γ! M
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω ζ'

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του Δ και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σπόζει Δ

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου B Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Σπίχ. δ! M
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του Δ εν πα ντι το πω

της δε σπο τει ας αυ του Δ

Ταις πρεσβει αις της Θε ο το κου B Σω

τερ σωσονημας 6

Δ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δ ^Δ Ταῖς πρεσβείαις της Θεοῦ ο το οκου Σω
τερ σωσον η μα α ας
Άνπιφωνον β'

Δ ^M μη η ην Δ
Σπίχ. α! Δ ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον Δ αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου Δ

ψαλ λωτω Θε ω μου Δ ε ως υ παρχω Δ

Δ ς ς η μα ας γι ε Θε ου Δ ο εν

Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος Δ

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α Δ

Σπίχ. β! Δ ς η μα κα ρι ος ου ο Θε ος

Ι α κωβ βο η θος αυτου ^Δ η ελ πις
 αυτου ου [♂] ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
 του ^Δ
 χ ^Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλοντας οι αλ λη λου : α
 Σπίχ. γ! ^M ^Δ Τον ποι η σαν τα τον ου ρα
 νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ
 χ ^Δ Σω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος ^Δ

ψαλλοντας οι αλληλου ι α

Δ

Σπίχ. δ!

Βασι λευ σει Κυ ρι ος εις τον
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων ξεις γε νε

α αν και γε νε αν

Δ

Γω σον η μα ας γι ε Θε ου

ο εν
B
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλλοντας οι αλληλου ι α

Δ

Δο ζα Πα τρι και γι ω και Α γι

ω Πνευμα τι

Δ

Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων Α μην

Δ

Μ Δ
 ο μο νο γε νης γι ος και Λο γος
 του Θε ου Δ α θανατος υ πα α α αρ χων
 Μ
 6 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 Β
 τε ρανσωτη ρι ι αν Δ σαρ κω θη η ναι ζ'
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου Δ και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας Δ α τρε ε πτως εν
 αν θρω πη σας 6 σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος Δ θα να ατω ω θανατον πα τη σας
 ει εις ων Δ της Α γι ας Τρι α δος Δ συν
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι Δ και τω Α
 γι ω Πνευματι Δ σωσον η μα α ας

Ἄντιφωνον γ' Ἡχος πᾶς — Γα^ω

Δι Τι μι ος ε να ντι ον Κυ ρι ου χ
χ

ο θα να τος ^Δτου ο σι ι ου α αυ του ^ρδι

Ἀπολυπίκιον τοῦ Ιεράρχου

Δι Εν τη υ πο μο νη σου ε κτη σω τον

μι σθον σου Πα α τε ερ Ο σι ι ε ^ρδι ταις προ σεν

χαις α δι α λει πτως ε γκαρ τε ^{ρη}σας ^Δτους

πτω χους α γα πη σας και του τοις ε ε πα αρ

κε ε σας ^ρδι αλ λα πρε σβευ ε Χρι στω ω τω

Θε ω Ι ω αν νη ε λε η μων μα κα ρι

ε σω θη ναι τας ψυ υ χας η μω ω ω ω

ω ω ων ^ρδι

Εισοδικόν

Ἁχος Δι

χ ^M Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ
σπε ε σω ω με εν Χριστω ω ω ω ^B Κ ω
σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν α γι οις
θαυ μα στος ^Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ου
ι α ^Δ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου

Ὕψηλος λόγος — Γα

Ἄντε ν τη υ πο μο νη σου ε κτη σω τον
μι σθιον σου Παατε ερ Ο σι ε ε δι ταις προ σευ
χαις α δι α λει πτως ε γκαρ τε ρη σας Δ τους
πτω χους α γα πη σας και του τοις ε ε πα αρ
κε ε σας δι αλ λα πρε σβευ ε Χρι στω ω τω
Θε ω Ι ω αν νη ε λε η μων μα κα ρι
ε σω θη ναι τας ψυ υ χας η η μων δι

Ἀπολυτίκιον τοῦ Αγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ὕχος ἦ Δι

Χ ^M Δ ^B Μ
 ο κα θα ρω ωτα ατος να ος του Σω
 τη ρος η πο λυ τι ι μη η τος πα στας
 και Παρθενος ^Δ το ι ε ρον θη σαυρισμα
 της δο ζης του Θε ου ^Δ ση με ρον ει σα γε
 ται εν τω οι κω Κυ ρι ου ^Δ την χα ριν
 συ νει σα γου σα την εν Πνευ μα τι θει ει
 ω ^M ην α νυ μνου σιν Αγ ^B γε λοι Θε ου
 αυ τη υ πα αρχει ^{ζ'} σκη νη ε που ρα α νι
 ο ο ος ^Δ

ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

Προκείμενον. Ἡχος βαρὺς

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν δσίων αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Πρὸς Κορινθίους Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα **9:6-11**

Ἄδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὔλογίαις ἐπ' εὔλογίαις καὶ θερίσει. Ἔκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἵλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα». Ο δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ὅρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν καὶ αὐξήσαι τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς

πᾶσαν ἀπλότητα, ἵτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Ἄλληλούϊα Ἡχος β'

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Στίχ. Εσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν.

Εἰς Μνημόσυνον...
Κωνσταντίνου Πρήγου
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ὕχος ἡ Παρούσιας. π-π'

Handwritten musical notation for the Divine Liturgy of St. John the Baptist. The notation uses black and red ink on white paper. It includes various musical symbols like Grecian letters (Gamma, Pi, Mu), numbers (1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0), and Greek words (μνημόσυνον, Κωνσταντίνου, Πρήγου, Άρχοντος, Πρωτοψάλτου, τ.Μ.τ.Χ.Ε.). The music is organized into staves and measures, with some notes having red stems or heads.

ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω η αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω Δ ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω π νι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω ω
 ω M νι ι ι ο ον z ε ε ε ε ε
 ε ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε κ ρ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ι ι ε ε ε ε ε σται ι δι ι ι ι ι και
 αι αι ο ο ο ο ο ος ι Αλ λη λου ου ου
 ου ι ι ι α α α α α α α α α
 α π

Εἴδομεν τὸ φῶς τό ἀληθινόν

Ὕχος Δί

Ἐι δο μεν το φως το α λη θι νον ε λα
 βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο μεν
 πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εις τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀξι...

Ὕχος Δί

Ἄ μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
 ω ω νι ον

Ἄπλη ρω θη τω το στο μα η μων
αι νε σε ως σου Κυρι ε 6 ο πως υ μη
σωμεν την δο ο ξαν σου Ἀ ο τι η ξι ω
σας η μας Ἀ των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων 6 τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω Ἀ ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου 6
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἶη τό ὄνομα...

Ὕχος Δι

Ἄλλα μην Ἐι η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νο α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)

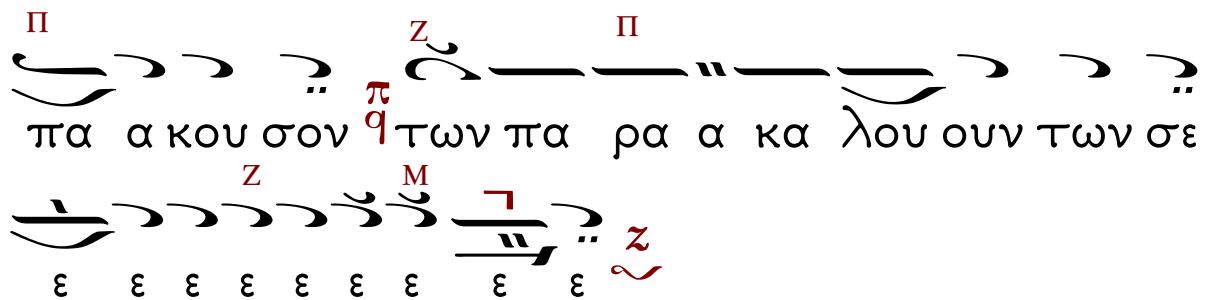
Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νο α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εύλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α λον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

ᾧ Χρος Βαρύς καὶ Ζω ^Ζ _{κε} ^Ζ Πα να γι ι α Δε
 εσποινα ^Γ υ πο την σκε ε επηνσου παντες ^Γ
^Π οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα α
 κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι ^Ζ
 προφθασον και λυτρωσε η μας ^Γ α πο πα
 σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
 ε ζα αφ νι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
^Π ^Ζ οι δα μεν ο ο τι δυ υ να σαι ^Γ παν τα ο σα
 αν θε ε ε λει εις και βου ου λε σαι ^Ζ Δε ε σποι
 να α του κο ο ο σμου ελ πις και προ στα σι ι
 α των πι στων ^Δ ^Γ Κε χα ρι τω με ε νη η ε

12-11-2022 ΟΡΘΟΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

Θεοτοκία εἰς ἡχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἅγιος Βαρύς ζω

λε ^z Μη η κα τα α πι στε ευ σης με ^r ή αν
θρω πι νη προ ο στασι α ^r ή Πα να γι α δε
εσποινα α α αλ λα δε ξαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου ^z θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με ^Δ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι ^{z'} θων δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα ^r σκε πην ου κε ε κτη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος ^z
παν το θεν πο λε μου ου με νος ^r ή και πα ρα

12-11-2022 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ

μυ ^{θι} ι ι αν ουκ ε χω πλη ην σου ^z Δε ε
σποι να του κο ο ο σμου ελ πις και προστα σι
ι ατων πιστων ^{τι} μη μου πα ρι ι δης την
δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ε βον ποι η η
σον ^z

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ὕχος Βαρύς ~ Ζω

χ ^z | Κ — — — Σ Γ — — —
 z ~ Με τα βο λη των θλι 1 βο με ε
 νων λ α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
 ων u πα αρχουσα ~ Θε ο το ο κε Παρ θε
 ε νε λ σω ζε πο ο λιν και λα ον λ των
 πο λε μου με ενων η η ει ρη νη ι των
 χει μα ζο μενων η γα λη η νη ι η μο
 ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω
 ω ω ων z

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν I.N. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.